

Сроковете на ипотечнитѣ актове биватъ за не повече отъ 30 години, а на записитѣ (соловекселитѣ) най много за една година и най малко за три мѣсеци.

Погашенията се внасятъ въ размѣръ какъвто се пада спорѣдъ срока опрѣдѣленъ отъ самия длъжникъ за исплащане на заема. Погашението се смята винаги отъ първоначално отпущнатата въ заемъ сума. То обезателно трѣбва да бѣде внесено прѣзъ течението на годината веднажъ, или при подновението на записитѣ.

Длъжника може въ всяко врѣме да исплати било цѣлата било частъ отъ длъжимата сума. Броенитѣ въ този случай предварително лихви се връщатъ отъ Банката, но само за пълни мѣсеци, що оставатъ до срока.

Въ случай че нѣкой длъжникъ не си урѣди записа единъ мѣсець слѣдъ падежа, Банката го поканява писмено и му опрѣдѣля единъ мѣсеченъ срокъ, слѣдъ който тя се отнася до съда да иска рѣшение за продаване на ипотекиранитѣ имущества,

За всѣко просрочено врѣме отъ деня на падежа до деня на подновяването му или издълженieto на заема, Банката взема, освѣнъ установената лихва, още и 4% годишно върху длъжимата сума обезщетение.